

Sygn.akt III Nsm 63/19

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kosiorowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Sławomir Mika

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08/05/2019 roku w Raciborzu

sprawy z wniosku M. M.

z udziałem M. C.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. C.

postanawia

1. oddalić wniosek;
2. obciążyć wnioskodawczynię kosztami postępowania w poniesionym zakresie.

Sygn. akt III Nsm 63/19

UZASADNIENIE

W dniu 18 stycznia 2019 roku pełnomocnik wnioskodawczyni M. M. wniósł o pozbawienie władzy rodzicielskiej uczestnika postępowania M. C. nad jego małoletnią córką O. C. oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, iż małoletnia O. C. urodzona (...) pochodzi ze związku konkubenckiego wnioskodawczyni i uczestnika postępowania. Od daty uznania ojcostwa uczestnik nie interesuje się córką, jej rozwojem, nie pomaga w jej wychowaniu i nie przekazuje dobrowolnie na jej utrzymanie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 16 maja 2018 roku. Pomiedzy małoletnią a jej ojcem doszło do całkowitego zerwania więzi emocjonalnych, a wnioskodawczyni nie jest w stanie uzgodnić z uczestnikiem żadnej decyzji w ważnych sprawach dziecka.

Na rozprawie w dniu 29 marca 2019 roku pełnomocnik wnioskodawczyni podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Uczestnik postępowania wniósł o oddalenie wniosku o pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnią.

Uczestnik postępowania nie zgodził się na pozbawienie władzy.

W toku dalszych czynności procesowych strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia O. C. urodzona (...) w R. jest córką wnioskodawczyni M. M. (poprzednio Jęczmienna) i uczestnika postępowania M. C.. Uczestnik postępowania jest obywatelem Gwinei.

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej, k. 32)

Małoletnia O. C. pochodzi z nieformalnego związku wnioskodawczynie i uczestnika postępowania. Strony mieszkały w W., rozstały się. Jednakże po informacji, że wnioskodawczynie spodziewa się dziecka postanowiły powrócić do siebie. Pomiedzy stronami doszło do konfliktu o kontakty uczestnika z jego małoletnimi dziećmi mieszkającymi w L.. Mimo sprzeciwu wnioskodawczynie uczestnik pojechał odwiedzić dzieci, jednakże po powrocie do W. wnioskodawczynie wyprowadziła się już do R. i zerwała kontakt z uczestnikiem. Zablokował on ją w mediach społecznościowych. Ponieważ wnioskodawczynie miała kontakty z innym mężczyzną, nie wiedział kto jest ojcem dziecka. Po urodzeniu małoletniej wnioskodawczynie poszukiwała kontaktu z uczestnikiem poprzez jego kolegów i portale społecznościowe. Wysłała zdjęcie córki uczestnikowi, wówczas przyjechał do R., uznał małoletnią i przekazał jej utrzymanie kwotę 400 złotych. Nie miał wątpliwości co do swego ojcostwa z uwagi na ciemniejsza karnację skóry dziecka. Wtedy po raz pierwszy i ostatni widział swoją córkę. Przez rok przysyła na utrzymanie córki około 400 złotych miesięcznie, a gdy wnioskodawczynie poprosiła o pieniądze na kurtkę, to je wysłał. Co najmniej raz w miesiącu wysyłał smsa z zapytaniem o zdrowie córki. Otrzymywał odpowiedzi, że ma np. katar, wymaga operacji w wieku 2 lat. Tak było, aż do zamążpójścia wnioskodawczynie. Następnie smsy ustały. Uczestnik postępowania co najmniej 4 razy zapytywał smsach o możliwość kontaktu z córką, ale był przez nią zbywany. Ostatecznie podała, iż nie widzi potrzeby, aby y widywał się z córką. Swoją odmowę kontaktów tłumaczyła, iż nie może przyjąć do mieszkania ojca swojego dziecka, gdyż pozostaje już w związku małżeńskim z innym mężczyzną, jak również nie może spotkać się z ojcem swojego dziecka poza domem przedstawiając ten sam argument. Wnioskodawczynie oświadczyła: „w ogóle nie widzę w przyszłości możliwości kontaktów uczestnika z córką. Nie bo nie. Ja nie potrzebuję ojca na papierku tylko. Ja nie widzę, żeby córka miała mieć kontakt z ojcem”. A. M. nie widzi problemu, żeby uczestnik przyjechał do R. i spotkał się z dzieckiem.

Uczestnik nie zabiegał o te kontakty w sposób bardziej zdecydowany, gdyż uznał, że wnioskodawczynie ma męża, a on sam zamieszkuje daleko.

Wnioskodawczynie jeszcze przed urodzeniem małoletniej O. poznała A. M. i zamieszkali razem od marca 2018 roku. W dniu 28 grudnia 2018 roku zawarli związek małżeński. Wnioskodawczynie chciała by małoletnia nosiła nazwisko (...), jednakże uczestnik nie wyraził na to zgody.

Uczestnik postępowania mieszka i pracuje w W.. Wynajmuje dwupokojowe mieszkanie. Oprócz małoletniej O. posiada syna K. C. oraz O. i A. C.. Utrzymuje kontakt z dziećmi. Uczestniczy w ich wychowaniu. Raz w miesiącu jeździe odwiedzać dzieci do L..

Uczestnik postępowania od urodzenia córki łożył dobrowolnie na jej utrzymanie 450 – 500 złotych przez okres od stycznia 2018 roku do stycznia 2019 roku. Zasądzone alimenty wynoszą 800 złotych. Obecnie toczy się wobec niego egzekucja komornicza. Zaległość alimentacyjna na dzień 29 marca 2019 roku wynosiła 3.190,25 złotych. Zaległość wynika z tego, iż w sprawie zapadł wyrok zaoczny, od którego uczestnik starał się odwołać, jednak jego sprzeciw został odrzucony z uwagi na braki formalne. W międzyczasie wnioskodawczynie złożyła tytuł wykonawczy u komornika.

Małoletnia po ukończeniu 2 roku życia ma zostać poddana operacji przepukliny. Na jej przeprowadzenie wymagana jest zgoda obojga rodziców. Uczestnik postępowania deklaruje, iż przyjedzie do K. i podpisze stosowne dokumenty.

(dowód: informacja Komornika Sądowego, k. 33

zeznania świadka A. M., k. 27-28

przesłuchanie uczestnika postępowania k. 29-30

przesłuchanie wnioskodawczynie k. 28-29)

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów oraz w części przesłuchania stron i zeznań świadka. Bezspornym w świetle tych dowodów jest, iż uczestnik postępowania dobrowolnie łożył na utrzymanie córki, wykazywał zainteresowanie jej osobą. Nie uchylał się też od uznania dziecka, skoro przyjechał do R. złożyć stosowne

oświadczenie w ciągu dwóch tygodni. . Ustaleń co do sytuacji rodzinnej, warunków socjalno-bytowych uczestnika postępowania Sąd dokonał na podstawie treści sprawozdania kuratora sądowego oraz odpisu aktu urodzenia.

Sąd zważył, co następuje.

Przepis art. 95 § 1 kro stanowi, iż władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw. Zgodnie z treścią art. 95 § 3 k.r.o. władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny.

Stosownie do art. 111 § 1 k.r.o. jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej; przy czym pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

W ocenie Sądu obecnie nie istnieje żadna z powyższych przesłanek. Przez trwałą przeszkodę rozumie się taką przeszkodę, która być może nawet ustanie, ale nie należy spodziewać się, by nastąpiło to przed uzyskaniem przez dziecko pełnoletności. Trwała przeszkoda jedynie wówczas uniemożliwia wykonywanie władzy rodzicielskiej, gdy wobec jej istnienia władza rodzicielska w ogóle nie może być wykonywana. W ocenie Sądu fakt zamieszkiwania uczestnika postępowania w W., przy obecnym poziomie możliwości porozumiewania się na odległość oraz transportu, nie może być uznana za przesłankę pozbawienia władzy rodzicielskiej. W zaistniałej sytuacji nie sposób też mówić o nadużywaniu władzy rodzicielskiej. Zgromadzony materiał dowodowy nie uzasadnia także spełnienia przesłanki rażącego zaniedbywania obowiązków rodzicielskich. Podkreślić bowiem należy, że uczestnik mimo postawy wnioskodawczyni interesował się córką, wykazywał chęć kontaktu z nią, a na prośbę wnioskodawczyni przekazał na zakup kurtki dla córki pieniądze. Wnioskodawczyni nie wyraża zgody na kontakty ojca z małoletnią, argumentując to słowami „nie bo nie”.

Brak możliwości sprawowania władzy rodzicielskiej nad córką nie wynikał z wyłącznej winy i zaniedbań ze strony uczestnika postępowania, a spowodowany był nie tylko odległością od miejsca zamieszkania córki, ale również niechęcią do wnioskodawczyni. Wobec uczestnika postępowania prowadzona jest egzekucja komornicza alimentów. Ponadto jedyny zarzut jaki można postawić uczestnikowi postępowania to ten, iż nie starał się o ustalenie kontraktów z córką na drodze orzeczenia sądowego.

Nadmienić należy również, iż małoletnia O. ma niespełna 17 miesięcy. Ma prawo do kontaktu z ojcem, a także poznania swego pochodzenia, kultury przodków. Nadto jako, że jej karnacja jest ciemniejsza, z pewnością w przyszłości zacznie pytać o ojca.

Motywy, którymi kieruje się wnioskodawczyni nie zasługują na ochronę prawną. Z jej zeznań można wywnioskować, iż nie akceptuje pochodzenia ojca dziecka ze względu na jego kolor skóry, choć przecież zdecydowała się mieć z nim dziecko.

Zdaniem Sądu w interesie małoletniej leży, aby ojcu przysługiwała władza rodzicielska. Nadto okoliczność, iż uczestnik postępowania utrzymuje kontakty z pozostałymi dziećmi, mimo odległego miejsca zamieszkania, uzasadnia przekonanie, iż może, w sprzyjających ku temu okolicznościach i braku przeszkód ze strony matki, mieć dobre relacje z O. .

W ocenie Sądu brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 kpc obciążając wnioskodawczynię kosztami postępowania.